
Plenarhandling

A8-0360/2015

9.12.2015

BETÄNKANDE

om lägesbedömning och utmaningar – EU:s lagstiftning om finansiella tjänster: konsekvenser och vägen mot en effektivare och mer ändamålsenlig EU-ram för finansiell reglering och en kapitalmarknadsunion (2015/2106(INI))

Utskottet för ekonomi och valutafrågor

Föredragande: Burkhard Balz

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING.....	19
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INDUSTRIFRÅGOR, FORSKNING OCH ENERGI	21
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	25

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om lägesbedömning och utmaningar - EU:s lagstiftning om finansiella tjänster: konsekvenser och vägen mot en effektivare och mer ändamålsenlig EU-ram för finansiell reglering och en kapitalmarknadsunion (2015/2106(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens grönbok *Att bygga en kapitalmarknadsunion* (COM(2015)0063) och av parlamentets resolution om denna av den 9 juli 2015¹,
- med beaktande av rapporten av den 25 februari 2009 från högnivågruppen för finansiell tillsyn i EU, med Jacques de Larosière som ordförande,
- med beaktande av rapporten från juli 2015 *Report on the impact and accountability of banking supervision*, som utarbetats av Baselkommittén för banktillsyn,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument *Initial reflections on the obstacles to the development of deep and integrated EU capital markets* (SWD(2015)0013),
- med beaktande av rådets (ekonomiska och finansiella frågor) slutsatser av den 19 juni 2015 om en kapitalmarknadsunion,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 november 2014 *En investeringsplan för Europa* (COM(2014)0903),
- med beaktande av den informella rapporten från ECON-utskottet² *Enhancing the Coherence of EU Financial Services Legislation*,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 maj 2014 *Översyn av planen för finansiell reglering* (COM(2014)0279),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument *Economic Review of the Financial Regulation Agenda* (SWD(2014)0158),
- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2014 om översynen av det europeiska systemet för finansiell tillsyn³,
- med beaktande av kommissionens rapport om Europeiska systemrisknämndens (ESRB) uppdrag och organisation (COM(2014)0508),

---

¹ Antagna texter, [P8_TA\(2015\)0268](#).

²

<http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201402/20140210ATT79138/20140210ATT79138EN.pdf>

³ Antagna texter, [P7_TA\(2014\)0202](#).

- med beaktande av kommissionens rapport om verksamheten i de europeiska tillsynsmyndigheterna (ESA) och Europeiska systemet för finansiell tillsyn (ESFS) (COM(2014)0509),
- med beaktande av sin resolution av den 26 februari 2014 om långsiktig finansiering av den europeiska ekonomin¹,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 mars 2014 om långsiktig finansiering av den europeiska ekonomin (COM(2014)0168),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 maj 2015 *Bättre lagstiftning för bättre resultat – en EU-agenda* (COM(2015)0215),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 maj 2015 *Förslag till interinstitutionellt avtal om bättre lagstiftning* (COM(2015)0216),
- med beaktande av Europeiska systemrisknämndens rapport från mars 2015 om hur exponeringar för statsskuldebrev behandlats inom regleringen²,
- med beaktande av slutrapporten från Storbritanniens parlamentsutskott för bankstandarder *Changing banking for good*,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A8-0360/2015), och av följande skäl:
  - A. Orsakerna till finanskrisen 2007–2008 och dess utbredda negativa verkningar var bland annat att man inte tillämpade någon lämplig och kvalitativt högstående reglering av finansiella tjänster, i en situation med alltmer komplicerade marknader och produkter. De senaste åren har det inletts en ambitiös reformagenda för EU:s finansiella sektor för att stärka regleringen av den och tillsynen över den, för att återställa den finansiella stabiliteten och göra det finansiella systemet mer motståndskraftigt mot chocker, begränsa riskerna för skattebetalare och för att bättre tillgodose investerarnas behov och realekonomins finansieringsbehov. Tillväxtutsikterna i Europa har visserligen förbättrats, men någon fullständig återhämtning har vi ännu inte fått.
  - B. Alla finansiella sektorer har upplevt och genomgår fortfarande genomgripande förändringar, bland annat bank- och försäkringsväsendet, värdepappersmarknaderna, placeringsfonderna och finansmarknadens infrastruktur.
  - C. Arbetet med att införliva och genomföra reformen av den finansiella regleringen pågår fortfarande och har ännu inte fullbordats. Framför allt återstår det många viktiga reformer och många delegerade akter och genomförandeakter att slutföra. Situationen

¹ Antagna texter, [P7_TA\(2014\)0161](#).

²

<http://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/other/esrbreportregulatorytreatmentsovereignexposures032015.en.pdf?29664e3495a886d806863aac942fcdae>.

inom bank- och försäkringssektorerna och på finansmarknaderna präglas av kontinuerliga förändringar och innovation, vilket innebär att de bestämmelser som reglerar dessa sektorer hela tiden måste utvärderas för att de ska bli proportionerliga och effektiva, samt att bestämmelserna fortlöpande måste anpassas.

- D. Kapitalmarknaden är fortfarande fragmenterad i unionen. Kapitalmarknadsunionen kan eventuellt erbjuda värdefulla ramar för att små och medelstora företag i hela EU ska få lika tillgång till finansiering, och för att främja innovativa handelsplatser för marknadsbaserad finansiering. Specifika brister på lån till små och medelstora företag och mikroföretag beror huvudsakligen på ekonomisk instabilitet och på att det saknas målinriktade lösningar för realekonomin. Kapitalmarknaden i Förenta staterna citeras ofta som exempel, men den skiljer sig avsevärt från situationen i EU som grundar sig på bankväsendet, och bör inte kopieras eller användas som modell. Kapitalmarknadsunionen är en möjlighet att stärka kapitalmarknaderna i Europeiska unionen som ett komplement till bankbaserad finansiering. I Förenta staterna har, efter krisen, bankernas utlåning till företag utvecklats mer än den kapitalmarknadsbaserade finansieringen.

Lägesbedömning och utmaningar för den nuvarande ramen

1. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen, i sitt meddelande *Översyn av planen för finansiell reglering*, ger en första lägesbedömning av reformerna av den finansiella sektorn, men inte någon fullständig bedömning och kvantitativ analys, vare sig av de sammanlagda konsekvenserna eller av samspelet mellan de enskilda åtgärderna.
2. Europaparlamentet välkomnar kommissionens investeringspaket med bl.a. kapitalmarknadsunionen, och understryker att företagen behöver kompletterande finansiering från andra källor än bankerna, och dessutom att det måste vara en grundläggande princip för kapitalmarknadsunionen att dess tyngdpunkt i högre grad kommer att förläggas till dem som i sista hand använder kapitalmarknaderna, alltså företagen och investerarna. Parlamentet betonar att ökade (långsiktiga) investeringar och tillväxtstimulans till en konkurrenskraftig europeisk ekonomi förutsätter ett ändamålsenligt och effektivt nät av finansiella tjänster som garanterar finansiell stabilitet. Parlamentet understryker kopplingen mellan ekonomisk och finansiell stabilitet. Parlamentet betonar vidare att en tillförlitlig ekonomisk politik, effektiva strukturreformer och en sund budgetpolitik banar väg för att medlemsstaterna och EU ska få en sund realekonomi med tillväxtpotential. Parlamentet erkänner den viktiga roll som kapitalmarknaderna kan spela för att tillgodose finansieringsbehoven i medlemsstaternas ekonomier.
3. Europaparlamentet erkänner att den pågående finans- och skuldskrisen har fått oanade negativa konsekvenser, i synnerhet för realekonomin och skattebetalarnas pengar. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang den finansiella reglering som de europeiska institutionerna kommit överens om under de senaste fem åren och som har stärkt Europas finansiella struktur inför framtida kriser. Parlamentet välkomnar kommissionens handlingsplan för kapitalmarknadsunionen, liksom att kommissionen har infört ett effektivt konsument- och investerarskydd som en av grundprinciperna för den.

4. Europaparlamentet erkänner vad den finansiella regleringen åstadkommit såsom svar på finanskrisen med alla dess förgreningar. Parlamentet konstaterar att regleringen och tillsynen blir alltmer komplicerade, vilket framgår av att de ökar i omfång, blir mera ingående och utövas på allt fler nivåer, med krav på internationell nivå, EU-nivå och nationell nivå. Parlamentet konstaterar att den komplicerade regleringen också återspeglar hur komplicerade finansmarknaderna blivit, också i fråga om finansiella instrument, marknadsinfrastruktur och institutioner. Parlamentet understryker att en alltför komplicerad reglering och striktare förhandsvillkor kan inverka negativt på investeringarna. Parlamentet anser att regleringens komplicerade karaktär måste åtgärdas också med tanke på att den tillämpas på sådana slutanvändare av finansprodukter som står utanför finansvärlden. Parlamentet betonar att det behövs ett internationellt regleringssamarbete inom en global ram, med bättre samarbete och ökad ansvarsskyldighet.
5. Europaparlamentet konstaterar att en sund och robust kapitalmarknadsunion måste erkänna beroendeförhållandena med andra finanssektorer, undersöka ytterligare marknadsbaserade finansieringskällor för realekonomin och först och främst bygga på väletablerade befintliga strukturer. Parlamentet betonar att det behövs en helhetssyn på EU:s reglering av finansiella tjänster där kapitalmarknadsunionen fungerar som ett komplement till bankfinansiering. Parlamentet vill att kapitalmarknadsunionen också beaktar konsumenternas och investerarnas intressen och inte enbart inriktar sig på finansieringen av företag. Parlamentet anser att kommissionen i detta syfte bör arbeta i nära samarbete med ESRB, de europeiska tillsynsmyndigheterna (nedan kallade *ESA-myndigheterna*) och behöriga nationella myndigheter för att hantera alla olikheter i fråga om strategier som kan komma att undergräva målen för kapitalmarknadsunionen. Kommissionen ombeds att använda välfungerande bästa praxis för att utveckla en kapitalmarknad för hela unionen.
6. Europaparlamentet anser att lagstiftning inte alltid är det lämpligaste politiska svaret och att vederbörlig hänsyn bör tas till icke-lagstiftningsmässiga och marknadsbaserade strategier.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillämpa ett integrerat arbetssätt på kapitalmarknadsunionen och uppmärksamma andra politiska agendor, såsom utvecklingen av en digital inre marknad och de pågående reformerna inom området bolagsrätt och företagsstyrning. Parlamentet anser vidare att kommissionen bör beakta den senaste tekniska utvecklingen. Parlamentet aktualiserar i detta sammanhang hoten mot it-säkerheten och ber kommissionen sörja för att detta blir en integrerad dimension av EU:s strategi.
8. Europaparlamentet anser att en effektiv och ändamålsenlig EU-reglering av finansiella tjänster bör vara enhetlig, konsekvent (också mellan olika sektorer), proportionerlig, fri från överlappningar och inte onödigt komplicerad, samt förhindra rättslig osäkerhet, regelarbitrage och höga transaktionskostnader. Parlamentet anser dessutom att den bör göra det möjligt för finansförmedlare att sköta sin uppgift att försörja realekonomin med kapital så att den lättare kan finansieras, betjäna sparare och investerare, effektivt åtgärda de risker som hotar den finansiella stabiliteten och skattebetalarna, förhindra nya finanskriser och fungera som skydd mot systemrisker. Parlamentet anser att den bör stödja en fördjupning av den inre marknaden och fokusera på konkreta mål som bättre

kan uppnås på EU-nivå, samtidigt som det lämnas utrymme för lokalfokuserad innovativ finansiering.

9. Europaparlamentet är bekymrat över de ihållande problemen med IBAN-numren, vilka fortfarande inte betraktas som giltiga för autogireringar från bankkonton i andra medlemsstater än kontoinnehavarens medlemsstat.
10. Europaparlamentet understryker att man måste göra en lägesbedömning av ramen för finansiella tjänster med hjälp av en både kvantitativ och en kvalitativ metod, och konstaterar att någonting liknande är på gång i andra jurisdiktioner, framför allt i Förenta staterna. Parlamentet betonar att denna lägesbedömning bör bidra till att vi får finansmarknader som fungerar bättre och tillgodoser realekonomins finansieringsbehov, också genom åtgärder mot kryphål, luckor och brister i fråga om konsekvens, sammanhang och proportionerlighet, och att den inte heller bör motverka lagstiftningens landvinningar hittills, och att man bör erinra sig att de begäranden som, utan resultatföregripande avsikt, framställts i översynsklausuler som antagits i olika enskilda rättsakter, inte bör uppfattas som något som ska leda till avreglering.
11. Europaparlamentet anser att en inre marknad för finansiella tjänster gagnar affärlivet, men i sista hand måste bli till nytta för kunder och investerare. Parlamentet håller fast vid att det kvarstår talrika spärrar och hinder mot gränsöverskridande tillträde, saluföring och investeringsverksamhet, som måste undersökas, åtgärdas och övervinnas, samtidigt som högsta investerarskydd upprätthålls. Parlamentet påminner om att minskade hinder för kapitalflöden endast med säkerhet kan förväntas förbättra de långsiktiga tillväxtpotentialerna om de övergripande incitamenten för företagen sätts på rätt nivå. Parlamentet anser ytterligare att det är viktigt med ett välutvecklat lokalt ekosystem som gör det möjligt för mindre företag att locka till sig tillväxtkapital.
12. Europaparlamentet anser att konsumentskyddet inte nödvändigtvis förutsätter stora mängder information och att tonvikten snarare bör ligga på att informationen ska ha god kvalitet och vara begriplig, så den möjliggör vettiga beslut. Informationen måste vara relevant, exakt, jämförbar, användarvänlig, tillförlitlig och aktuell. Parlamentet oroar sig för att den myckna och komplexa kundinformationen i sista hand kanske inte tillgodoser kundernas verkliga behov. Parlamentet förespråkar en avvägning mellan tillhandahållandet av den information som konsumenterna behöver för att göra välgrundade val och förstå riskerna, utan att i onödan öka bördan för företagen, särskilt för de små och medelstora företagen. Parlamentet uppmuntrar till ytterligare digitalisering av informationen. Parlamentet betonar att finansrådgivare och personer som arbetar med konsumentrådgivning vid finansinstitut bör få den utbildning och den tid de behöver för en lämplig kundbetjäning. Parlamentet betonar vikten av effektiva tillsynsbefogenheter för att ingripanden i saluföringen av produkter ska kunna göras vid behov. Parlamentet påpekar, bland annat av omsorg om att full medvetenhet ska råda om fördelarna och nackdelarna med kapitalmarknadsinvesteringar, att det behövs ett europeiskt initiativ för utökad och förbättrad finansiell utbildning senast vid utgången av 2016, varvid hänsyn bör tas till varje medlemsstats särskilda behov. Parlamentet understryker vidare att finansiell utbildning bör riktas mot små och medelstora företag för att lära dem hur de ska använda kapitalmarknaderna. Parlamentet tror på nyttan av bättre transparens för att företagen, investerarna och konsumenterna ska kunna förstå de komparativa kostnaderna för och fördelarna med de olika tjänster som erbjuds av

marknadsaktörerna, men konstaterar också att den utökade transparensen måste ge konsumenterna eller de behöriga övervakarna ett mervärde och inriktas på praktisk användning av information och uppgifter.

13. Europaparlamentet påpekar nyttan av att tillgångar diversifieras, både i fråga om kategorier av tillgångar och om tillgångarnas ursprung, eftersom detta gör det möjligt att bättre diversifiera risker och möta investerares behov. Parlamentet framhåller att stabilitetsregleringen inte finns till för att gynna vissa kategorier av tillgångar. Parlamentet efterlyser ett riskbaserat grepp på regleringsfrågorna, där samma regler tillämpas på samma risker och där andra standardiserade åtgärder ingår som ett komplement. Parlamentet anser att det behövs en mera finfördelad indelning av de olika kategorierna av tillgångar, framför allt genom att det införs sådana kategorier som infrastruktur. Parlamentet medger att infrastrukturprojekten inte i sig är mindre riskfyllda och efterlyser därför en lämplig stabilitetsreglering. Parlamentet stöder ytterligare forskning om risker och fördelar med infrastruktur, däribland spridning av tillämpad metodik, för att det ska gå att dra evidensbaserade slutsatser.
14. Europaparlamentet betonar att det riskbaserade greppet måste handhas konsekvent och således också att det behövs färre möjligheter till regelarbitrage. Parlamentet betonar att den koppling som råder på nationell nivå mellan statsskuldebrev och banker måste brytas, genom att föreskrifterna i direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag, tillsammans med den gemensamma resolutionsmekanismen och den gemensamma resolutionsfonden, genomförs fullständigt och konsekvent på nationell nivå. Parlamentet noterar bidragen från Baselkommittén för banktillsyn och Europeiska systemrisknämnden (ESRB) i fråga om bankernas exponering för statsskuldebrev. Dessa bidrag innefattar bland annat ett noggrant övervägande av vilka åtgärder som sedermera ska vidtas. Parlamentet betonar att man inom politiken uttryckligen bör beakta samverkan mellan både enskilda och endogena risker, framför allt när finansinstituten använder samma standardriskmodeller som godkänts från tillsynens sida.
15. Europaparlamentet konstaterar att de flerfaldiga kraven i fråga om kapital, likviditet och belåning eventuellt kan få oavsiktliga konsekvenser för löptidstransformeringen, tillhandahållandet av långsiktig finansiering, verksamheten som marknadsgarant och likviditetsskapandet, samtidigt som parlamentet påminner om att kraven tillkommit för att bemöta finanskrisen. Parlamentet är oroat över att kravens oproportionerliga karaktär kan äventyra affärsmodellen för små och medelstora banker och därför få oavsiktliga konsekvenser för den finansiella sektorns struktur. Parlamentet uppmanar kommissionen att, tillsammans med tillsynsmyndigheterna, i prioriterad ordning undersöka vilka konsekvenser detta kan få för bank- och försäkringsväsendet och för eventuell komplementaritet.
16. Europaparlamentet är bekymrat över växelspelet mellan marknadslagstiftning och kapitalkrav i de fall där nya enheter inkluderats i tillämpningsområdet som reglerade enheter i samband med översynen av direktivet om marknader för finansiella instrument (MiFID.) samtidigt som kapitalkravsförordningen inte har utformats för att återspegla en större variationsbredd bland företagen.

17. Europaparlamentet oroar sig över att giltiga undantag för icke-finansiella företag i förordningen om Europas marknadsinfrastrukturer delvis har upphävts i kapitalkravsdirektivet och kapitalkravsförordningen när det gäller tillämpningen av kreditvärdighetsjusteringskravet. Parlamentet uppmanar kommissionen att i högre grad utföra sin uppgift att säkerställa konsekvens i politiska strategier och resultat inom ramen för olika lagstiftningsförslag.
18. Europaparlamentet anser att särskilda bestämmelser i befintlig lagstiftning för icke-finansiella företag bör utvidgas och göras mer proportionerliga för att begränsa den administrativa bördan och inte minska det kapital som finns tillgängligt för ekonomin för framtida investeringar. Parlamentet uppmanar kommissionen att, i samband med översynen av förordningen om Europas marknadsinfrastrukturer, åtgärda svårigheterna med att tillämpa komplicerade system genom att förenkla förfarandena, men att även i fortsättningen erkänna syftet med undantaget, dvs. att icke-finansiella företag inte ska belastas med lagstiftning som är avsedd för finansmarknadernas aktörer.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i samband med översynen av förordningen om Europas marknadsinfrastrukturer, undersöka vilka effekter en sänkt kvalitet på de säkerheter som accepteras av centrala motparter kan få för de sistnämndas motståndskraft, och överväga huruvida vissa marknadsaktörer, såsom pensionsfonder, permanent bör undantas från central clearing om deras deltagande skulle minska stabiliteten för det övergripande finansiella systemet på grund av att alternativa andra säkerheter än kontantsäkerheter accepteras.
20. Europaparlamentet oroar sig över att det inte finns några attraktiva (långsiktiga) investeringsprodukter och kostnadseffektiva och passande sparprodukter i lämpligt riskläge att tillgå för konsumenterna och uppmanar investerare och konsumenter behöver få välja mellan olika alternativ, eftersom investerarnas förtroende är avgörande för ökade investeringar. Parlamentet betonar att man måste arbeta för en miljö som stimulerar till innovation inom området finansprodukter, ökar diversifieringen och fördelarna för realekonomin och ger ökade investeringsincitament, samt som dessutom kan bidra till att vi får adekvata, trygga och hållbara pensioner, till exempel i form av en övergripande europeisk pensionsprodukt, som utformats på ett enkelt och transparent sätt. Parlamentet uppmanar ESA-myndigheterna att, utifrån sitt mandat, analysera och rapportera om trender bland konsumenterna, framför allt när det gäller produkter till privatkunder.
21. Europaparlamentet välkomnar mångfalden i fråga om affärsmodeller och vill att denna mångfald ska framgå av regleringen och tillsynen, med full hänsyn tagen till karaktären, storleken, risknivån och komplexiteten hos de aktuella enheterna, förutsatt att principerna om lojal konkurrens och effektiv tillsyn följs. Parlamentet påminner om att diversifierad finansiering ger styrka.
22. Europaparlamentet anser att en välfungerande kapitalmarknadsunion bör låta EU-företag av alla storlekar och i olika tillväxtstadier anlita EU:s kapitalmarknader på ett användarvänligt och ändamålsenligt lågkostnadssätt. Parlamentet anser att regleringen inte bör göra det krångligare för företagen att börsnotera sig och inte heller hindra icke-börsnoterade företag att bli börsnoterade. Parlamentet betonar att det behövs ett enhetligt och effektivt regelverk för primärmarknaden för att underlätta

kapitalanskaffningen och samtidigt säkerställa en lämplig nivå av investerarskydd. Parlamentet understryker de inneboende möjligheterna hos innovativ marknadsbaserad finansiering, framför allt hos finansteknik såsom gräsrotsfinansiering och person-till-person-lån, och betonar att det behövs en förenkling av kraven i respektive lagstiftning. Parlamentet uppmanar kommissionen att ge tillväxtutrymme åt dessa nya modeller och att använda och främja dem, varvid kommissionen bör prioritera deras gränsöverskridande dimension och se till att hindren för marknadstillträde minskar. Parlamentet uppmanar kommissionen att genom sin stödtjänst för strukturreformer stödja de medlemsstater som håller på att utveckla kapitalmarknader.

23. Europaparlamentet efterlyser en lämplig och entydig befogenhetsfördelning mellan EU-nivån och den nationella nivån, mot bakgrund av att nationella tillsynsmyndigheter har bättre kännedom om den lokala marknadens egenskaper. Parlamentet framhåller att man måste se till att den gemensamma tillsynsmekanismen fungerar effektivt, att det råder likvärdiga verksamhetsförutsättningar och transparens och att intressekonflikter mellan tillsynsmyndigheterna och de enheter som utgör föremål för tillsyn undviks. Parlamentet oroar sig för vilka följder det kan få om man inom den gemensamma tillsynsmekanismen börjar utöva tillsyn på precis samma sätt, också över mindre enheter som företrädesvis bedriver sin verksamhet på nationell nivå.
24. Europaparlamentet noterar hur långt man kommit med att inrätta en bankunion och betonar att bankunionen är oerhört viktig för att man ska kunna åtgärda ömsesidiga beroendeförhållanden mellan statsrisker och bankrisker och minska systemiska risker genom gemensamma åtgärder. Parlamentet noterar det successiva slutförandet av bankunionen och betonar att den befintliga lagstiftningen måste genomföras fullständigt och i rätt tid. Parlamentet noterar diskussionerna om ett europeiskt insättningsgarantisystem, där parlamentet kommer att ha ett ord med i laget såsom medlagstiftare. Parlamentet påpekar syftet med att undvika moralisk risk och se till att ansvarsprincipen även i fortsättningen är ledmotivet. Parlamentet kritiserar den låga riskkänsligheten i beräkningen av bidragen till den gemensamma resolutionsfonden, och uttalar sin erkänsla för arbetet med att slutföra förordningen om bankstrukturreformer.
25. Europaparlamentet understryker att antagen lagstiftning måste genomföras och tillämpas innan man överväger en grundläggande översyn av denna lagstiftning. Parlamentet understryker att ett snabbt införlivande av direktiv 2014/59/EU med nationell lagstiftning måste ges högsta prioritet, liksom också att den gemensamma resolutionsmekanismen får adekvat finansiering och fungerar effektivt, och insisterar därför på att dessa åtgärder måste genomföras fullständigt inom den aktuella lagstiftningsramen. Parlamentet betonar här att den direkta ömsesidiga kopplingen mellan statsbudgetar och bankrisker, som utgör ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten, ofrånkomligen måste brytas. Parlamentet noterar att åtgärder ofta vidtas för sent, på grund av att det saknas regler för hanteringen av stater som på grund av hög skuldsättning inte längre kan anlita finansmarknaderna, och att detta kan inverka negativt på den finansiella stabiliteten.
26. Europaparlamentet upprepar att det behövs likvärdiga verksamhetsförutsättningar inom EU, också mellan banker som övervakas av den gemensamma tillsynsmekanismen och banker från medlemsstater som inte deltar i den, och förordar att medlemsstater som inte ingår i euroområdet fullständigt inkluderas i bankunionen, dock med erkännande av

att vissa faktorer i dag talar för ett frivilligt deltagande. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att den inre marknaden fortsätter att utveckla sig, samtidigt som de nationella särdragen erkänns. Parlamentet uppmanar kommissionen till ett fortsatt energiskt grepp på problematiken med regler för och tillsyn över ”parallell bankverksamhet” eller ”kreditverksamhet utanför banksektorn”. Parlamentet välkomnar de viktiga framsteg som gjorts inom europeisk reglering av försäkringsväsendet i och med att Solvency II börjat tillämpas från och med den 1 januari 2016. Dessa framsteg måste bedömas och eventuellt vidareutvecklas, varvid uppmärksamhet samtidigt måste inriktas på den internationella ramen för globalt systemviktiga försäkringsgivare.

27. Europaparlamentet framhåller att små och medelstora företag har brukat anlita bankfinansiering, på grund av sina särdrag, sina olikartade riskprofiler och sin varierande karaktär runt om i Europa. Parlamentet uppmanar kommissionen att, i samarbete med ESA-myndigheterna, ECB och nationella myndigheter, undersöka vad det är som hindrar dessa företag att få flera olika finansieringskanaler och vilken nytta de skulle ha av att få det, samt hur banker och finansiella institut som inte är banker ska få möjlighet att utöka finansieringen till små och medelstora företag, och bredda företagens möjligheter att välja mellan olika finansieringsmetoder under olika utvecklingsstadier. Parlamentet påminner om hur viktiga verktyg som t.ex. ”SME supporting factor” är. Parlamentet föreslår att initiativ till förbättrad finansiering för små och medelstora företag bör utvidgas till att omfatta också startupföretag, mikroföretag och medelstora börsnoterade företag. Parlamentet framhäver den potential som innovativa och i stort sett outnyttjade modeller skulle kunna ha för finansiering av små och medelstora företag, inklusive lån mellan privatpersoner, gräsrotsfinansiering och privata placeringar och betonar att kraven i respektive lagstiftning behöver förenklas.
28. Europaparlamentet påpekar att man snabbt måste genomföra åtgärder som redan antagits och som stöder bankunionens mål. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att aktivt använda kategorin Tillväxtmarknad för små och medelstora företag i framtida lagstiftning om reglering av finansiella tjänster.
29. Europaparlamentet anser att företag bör kunna välja mellan ett lämpligt antal marknadstyper i EU, beroende på deras storlek, komplexitet och finansieringsambitioner, och betonar behovet av djupare och bättre integrerade alleuropeiska kapitalmarknader som är skilda från, men kompatibla med, regionala och lokala marknader av avgörande betydelse.
30. Europaparlamentet välkomnar den kommande översynen av prospektdirektivet. Parlamentet betonar att översynen bör inriktas på att minska kostnader och förenkla förfaranden för små och medelstora företag, samtidigt som man uppnår en lämplig avvägning i frågor som berör investerarskyddet.
31. Europaparlamentet uppskattar vad som gjorts för att marknaden för värdepapper ska bli mera transparent och garantera höga processtandarder, hög rättslig säkerhet och jämförbarhet mellan värdepapperiseringsinstrument. Parlamentet betonar att en databas måste inrättas, och framhåller att det är nödvändigt med stränga krav på underliggande tillgångar av hög kvalitet, liksom också med kalibreringar enligt den faktiska riskprofilen och riskmedvetenheten hos alla som deltar på värdepappersmarknaden, om man tänker på hur riskabelt det är med värdepapperisering, något som ju framgått under

krisen, men inser också att erfarenheterna skiljer sig åt mellan EU och Förenta staterna. Parlamentet håller fast vid att man inte får göra avkall på bibehållandekraven, för att moralisk risk ska kunna undvikas, och betonar att man måste överväga oberoende certifiering av kvalificeringskriterierna. Parlamentet uppmanar kommissionen att prioritera en grundlig bedömning av riskerna och nyttan med värdepapperisering för små och medelstora företag, investerare och den finansiella stabiliteten, och av möjligheterna att saluföra instrument för värdepapperisering, samt att avlägga rapport om detta för parlamentet.

32. Europaparlamentet anser att en strategi som syftar till ytterligare standardisering av produkter och förfaranden kan minska komplexiteten, men också öka koncentrationsriskerna. Parlamentet oroar sig för faran att marknadsaktörerna kan springa i samma riktning vid marknadsstress, och uppmanar till lämpliga skyddsåtgärder och lämplig tillsyn på behörig nivå i samband med utvecklingen av en högkvalitativ marknad för värdepapper.
33. Europaparlamentet understryker att man bättre måste situationsanpassa kraven på vad som ska ingå i rapporterna och hur ofta de ska framläggas samt vad de ska handla om, också genom att företagen får en enda kontaktpunkt, för att eventuella dubbleringar av krav och rapporteringskanaler ska undvikas. Parlamentet uppmanar kommissionen, ESA-myndigheterna och den gemensamma tillsynsmekanismen att se efter vilka uppgifter som faktiskt behövs i rapporterna, att avstämna rapporteringsmallarna efter varandra och att ordna med förenklingar och med undantag för små och medelstora företag. Parlamentet understryker att uppgifter som rapporterats bäst kommer till nytta för tillsynsmyndigheterna om de kan verifieras och är internationellt konsekventa. Parlamentet anser att man måste gå proportionerligt till väga vid utvecklingen av Analytical Credit Dataset (AnaCredit), och att omfattningen och detaljnivån för uppgifterna ytterligare måste bedömas ur ett kostnads- och nyttoperspektiv.
34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och tillsynsmyndigheterna att uppmärksamma samspelet mellan IFRS-standarderna och tillsynskraven eftersom bättre samstämdhet skulle gynna både ekonomin och tillsynsmyndigheten, och att se över hur skatteredovisningen påverkar kapitalbasen. Parlamentet stöder försöken att harmonisera definitionen av nödlidande lån.
35. Europaparlamentet vill att lånat kapital ska gynnas avsevärt mindre än eget kapital än vad som nu är fallet, för att såväl den ekonomiska resiliensen som kapitalallokeringen ska förbättras och kapitalunionen stärkas, något som kommer att göra det mer attraktivt med eget kapital både för emittenter och investerare. Parlamentet betonar att en transaktionskatt påverkar marknadslikviditeten, framför allt på kort sikt, samtidigt som den också bidrar till att begränsa överdriven spekulation.
36. Europaparlamentet betonar att det inte räcker med regler och tillsyn, utan att arbetet med att få till stånd en kulturförändring inom den finansiella sektorn också måste föras vidare, och uppmanar alla aktörer inom den finansiella sektorn, inklusive banker, finansiella institut som inte är banker, nationella centralbanker och ECB, att inom sina organisationer arbeta för en kulturförändring och en efterlevnadskultur, som leder till att kundernas intressen ställs i första rummet, tillförsäkrar ett ansvarighetssystem för viktiga ledningspersoner i ansvarsposition, tillsammans med ett mera långsiktigt

tänkesätt hos finansmarknadens aktörer, och bidrar till diversifiering bland finansieringskällorna. Parlamentet betonar nyttan med att betrakta finansiering som en fråga om partnerskap på långt sikt, samt med en diversifierad banksektor i Europa, där relationsbankverksamhet för konsumenter, mikroföretag samt små och medelstora företag får spela en viktig roll, framför allt för att minska informationsasymmetrin, bland annat tack vare instrument som blivit tillgängliga med hjälp av ny digitalteknik.

37. Europaparlamentet vill att man ska föra fram nya tillhandahållare av kreditvärderingstjänster, så att konkurrensen ökar på en marknad som kännetecknas av långtgående koncentration. Parlamentet erinrar om att kommissionen står i begrepp att offentliggöra en rapport om huruvida det vore lämpligt och genomförbart att stödja ett europeiskt offentligt kreditvärderingsinstitut för statsskuldebrev och/eller en europeisk kreditvärderingsstiftelse för alla andra kreditvärderingar senast vid utgången av 2016. Parlamentet kritiserar att det är så dyrt för små och medelstora företag att få en extern kreditvärdering, och betonar att man ytterligare måste undersöka hur små och medelstora företag kan kreditvärderas på ett jämförbart sätt och till rimlig kostnad, inklusive riskklassificeringsmetoden AIRB (Advanced Internal Ratings Based). Kommissionen uppmanas fortsätta sitt arbete med att överbrygga informationsasymmetrier.
38. Europaparlamentet vill att det politiska beslutsfattandet i ökad grad ska inrikta sig på EU:s finanssektors globala konkurrenskraft, varvid det samtidigt bör undvikas att alla överbjuder varandra i fråga om avkall på regleringskraven, liksom att den finansiella stabiliteten och konsumentskyddet tar skada. Parlamentet understryker att en EU-omfattande kapitalmarknadsunion måste ses mot bakgrund av arbetet med att göra EU:s näringsliv och EU:s ekonomi konkurrenskraftigare. Parlamentet framhåller att en effektiv finanssektor är en förutsättning för ändamålsenlig kapitalallokering, och således för tillväxt.
39. Europaparlamentet understryker den internationella ramens betydelse för EU:s ram när det gäller omfattning, metoder och konsekvenser, och uppmanar medlemsstaterna, rådet, kommissionen och ESA-myndigheterna att samordna EU:s ståndpunkt, med syftet att öka unionens inflytande och främja den lagstiftning som antagits på demokratisk väg. Parlamentet betonar att den nya regleringen måste göras konsekvent, både med unionens regelverk och med internationella riktlinjer, liksom att den måste tillämpas på ett proportionerligt sätt, också när det gäller dess räckvidd, för att onödiga skiljaktigheter och överlappningar inom lagstiftningen ska undvikas. Parlamentet anser detta som förutsättningar för att man ska lyckas med de övergripande målen om att främja långsiktig global stabilitet, låta Europa kvarstå som attraktivt för internationella investerare och undvika att konkurrenskraften hos EU:s finanssektorer i onödan tar skada. Parlamentet påminner om principen om lojalt samarbete mellan unionen och medlemsstaterna enligt artikel 4.3 i EU-fördraget, och anser att ESA-myndigheterna bör involveras i diskussionerna om globala regleringsprinciper i de internationella organ som fastställer standarder. Parlamentet betonar att lagstiftningsdialogen med Förenta staterna bör intensifieras ytterligare, och upprepar här att lagstiftningsfrågor om finansiella tjänster bör tas med i internationella förhandlingar, när så är lämpligt.
40. Europaparlamentet påpekar hur viktigt det är med beslut om likvärdighet för att man ska kunna åtgärda hinder för marknadstillträde och de respektive lagstiftningsramarna, och

erinrar sig samtidigt att sådana ensidigt fattade beslut måste bli till nytta för Europas företag och konsumenter, och att likvärdighet med andra jurisdiktioner har en potential att öka kapitalflöden och attrahera ytterligare investeringar till Europa. Parlamentet understryker att utvecklingen måste gå i riktning mot ett enhetligt och konsekvent system med rationellt ömsesidigt erkännande av likvärdiga eller liknande standarder.

41. Europaparlamentet ber kommissionen föreslå en konsekvent, enhetlig, transparent och praktisk ram för förfaranden och beslut om tredjeländers likvärdighet, varvid hänsyn ska tas till en resultatbaserad analys samt till internationella standarder eller överenskommelser. Parlamentet yrkar på att alla beslut om likvärdighet ska fattas med hjälp av delegerade akter, och anser att ESA-myndigheterna på lämpligt sätt bör avstämna bedömningar av tredjeländer inför beslutsfattande om likvärdighet.

En bättre reglering av finansiella tjänster för EU

42. Europaparlamentet anser att bättre reglering av finansiella tjänster förutsätter en handfast ram och börjar med att medlemsstaterna tillämpar det nuvarande regelverket, och betonar den avgörande vikten av ett effektivt, ändamålsenligt och konsekvent genomförande av lagstiftningen, samt uppmanar kommissionen att regelbundet avlägga rapport för parlamentet om läget för lagstiftningens införlivande och genomförande, och, i förekommande fall, om överträdelseförfaranden mot medlemsstater. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att genomföra lagstiftningen korrekt, och anser att överflödigt lagstiftande inte blir till någon nytta, vare sig för den inre marknadens funktion eller för slutförandet av den. Parlamentet anser att praxis att locka företag genom att tillämpa självvalda lägre standarder inte heller blir till någon nytta för den inre marknadens funktion. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en utförlig analys och rapport om all överflödigt finanslagstiftning i medlemsstaterna, och lägga fram dem för parlamentet senast vid utgången av 2016.
43. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att åta sig att respektera tidsfristerna för direktivens införlivande, eftersom detta, förutom att vara ett lagfäst krav, är avgörande för att tillämpningen av lagstiftningen i sin helhet inte ska försenas i onödan samt för att den inte ska tillämpas bara delvis eller på olika sätt runt om i unionen, vilket kan resultera i olika villkor för de olika berörda aktörerna och i andra typer av snedvridningar.
44. Europaparlamentet framhåller att kommissionens eller ESA-myndigheternas förslag och arbetet med dem måste kvalitetsförbättras och samordnas bättre över sektorsgränserna, vilket innebär att de måste tidsinpassas och prioriteras bättre och att överlappningar måste undvikas. Parlamentet betonar att syftet med detta bör vara att undvika dubbleringar av den grundläggande rättsakten i delegerade akter, men också att politiskt beslutsfattande, som bör ske i den grundläggande rättsakten, inte uppskjuts till de delegerade akterna.
45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra det möjligt för alla relevanta berörda parter att medverka på ett tidigt stadium, också på expertgruppnivå. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att säkerställa ett väl avvägt deltagande i samråden genom att låta mångfalden av berörda parter komma till synes, samt att underlätta och

bereda bättre förutsättningar för deltagande av smärre berörda parter som företrädare näringslivet, konsumenterna och det civila samhället, bl.a. genom det sätt på vilket samråden organiseras och frågor ställs.

46. Europaparlamentet välkomnar målen för agendan om bättre lagstiftning och erkänner det generella behovet av att undersöka lagstiftningens ändamålsenlighet nu och i framtiden, men menar att denna ändamålsenlighet inte kan frikopplas från den finansiella sektorns funktion som helhet. Parlamentet understryker Refit-programmets roll för att vi ska få en ändamålsenlig och effektiv reglering av finansiella tjänster, där det tas vederbörlig hänsyn till proportionalitetsprincipen och där lägesbedömningen får stöd. Parlamentet efterlyser en utökad roll för Europaparlamentet i de beslut och bedömningar som är direkt förknippade med detta program, och påminner om att tyngdpunkten måste vila vid en förbättring av lagstiftningen och inte vid avreglering. Parlamentet betonar att säkerställandet av transparens, enkelhet, tillgänglighet och rättvisa på hela den inre marknaden bör vara en del av agendan om bättre lagstiftning för konsumenterna. Parlamentet betonar att EU, i sin iver att få till stånd ökad harmonisering inom kapitalmarknadsunionen, inte av förbiseende får göra det onödigt betungande att följa lagstiftningen.
47. Europaparlamentet anser att ESA-myndigheterna och den gemensamma tillsynsmekanismen är utslagsgivande för att vi ska uppnå målen om bättre reglering och tillsyn. Parlamentet framhåller ESA-myndigheternas och den gemensamma tillsynsmekanismens roll för att tillförsäkra enhetlighet och konsekvens mellan olika delar av lagstiftningen, samt för att minska osäkerheten och regelarbiteratet och stimulera ett samarbete till ömsesidig nytta mellan marknadsaktörerna. Parlamentet betonar att ESA-myndigheterna och den gemensamma tillsynsmekanismen måste få tillräckligt med finansiering och personal för att kunna utföra de uppgifter de fått av medlagstiftarna.
48. Europaparlamentet framhåller att man vid översynen av förordningarna om ESA-myndigheterna måste låta framgå de ansvars- och insynsföreskrifter om ökad tillsyn från parlamentets sida, vilka fastställts i förordningarna om den gemensamma tillsynsmekanismen och den gemensamma resolutionsmekanismen, och samtidigt förstärka ESA-myndigheternas oberoende av kommissionen. Parlamentet anser att man måste se efter hur man skulle kunna underlätta ett mera omfattande deltagande från ESA-myndigheternas sida på rådgivande nivå under fasen med nivå 1, och samtidigt respektera medlagstiftarnas företrädesrättigheter.
49. Europaparlamentet betonar att man måste respektera samspelet, konsekvensen och enhetligheten mellan dels de grundläggande rättsakterna, dels delegerade akter och genomförandeakter. Parlamentet betonar än en gång att politiska beslut ska fattas av medlagstiftarna inom den grundläggande rättsakten och inte uppskjutas till de delegerade akterna, ”som kompletterar eller ändrar vissa icke väsentliga delar av en lagstiftningsakt” (artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt). Parlamentet håller fast vid att kommissionen och de europeiska tillsynsmyndigheterna vid utarbetandet av delegerade akter, genomförandeakter och riktlinjer ska hålla sig till de befogenheter de fått i de grundläggande rättsakterna och respektera medlagstiftarnas godkännande. Parlamentet beklagar att tillsynsmyndigheterna tidigare, vid utarbetandet av genomförandeakter, inte alltid respekterat det mandat som fastställts av de

europiska lagstiftarna. Parlamentet beklagar djupt att samordningen mellan kommissionen (delegerade akter) och ESA-myndigheterna (tekniska standarder) är otillräcklig och därför kan påverka efterlevnaden negativt, särskilt när man inte antar detaljerade krav förrän en kort tid innan tidsfristen för genomförandet av den grundläggande rättsakten löper ut.

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att helt och hållet särskilja både delegerade akter och genomförandeakter från varandra, och att undvika paket, för att dessa akter ska hinna antas i tid.
51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge medlagstiftarna och de berörda parterna insyn i alla eventuella ändringar som berör förslag till tekniska standarder för regleringen och tekniska standarder för genomförandet och som framlagts av ESA-myndigheterna.
52. Europaparlamentet framhåller att en översyn av rättsakter, gjord på ett tidigt stadium av kommissionen, varken bör minska parlamentets insyn i lagstiftningsarbetet eller parlamentets rätt att höras. Parlamentet anmodar ESA-myndigheterna att, under lagberedningsarbetets gång, regelbundet, heltäckande och utan dröjsmål förse parlamentet med provisoriska utkast och information om hur långt arbetet hittills framskridit, och samråda med parlamentet om detta.
53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och ESA-myndigheterna att strikt rätta sig efter de tidsgränser för framläggande som fastställts av medlagstiftarna och att omedelbart ge medlagstiftarna en förklaring om en tidsgräns inte väntas kunna hållas.
54. Europaparlamentet påminner ESA-myndigheterna om att proportionalitetsprincipen gäller för tekniska standarder, riktlinjer och rekommendationer. Parlamentet uppmanar ESA-myndigheterna att vara återhållsamma med innehållet i riktlinjerna och med hur många riktlinjer de antar, framför allt när de inte uttryckligen fått behörighet till detta i den grundläggande rättsakten. Parlamentet konstaterar att sådan återhållsamhet behövs, också med tanke på ESA-myndigheternas begränsade resurser och deras behov av uppgiftsprioritering, varvid budgetbegränsningar inte får vara utslagsgivande för hur den effektiva tillsynen ska avgränsas. Parlamentet ber om att ESA-myndigheterna ska få tillräckliga resurser för att den tillsyn de utför som ett led i sina ämbetsuppgifter ska bli tillförlitlig, oberoende och effektiv.
55. Europaparlamentet uppmanar ESA-myndigheterna att göra bruk av sin rätt att höra sig för om hur medlemsstaterna tillämpar grundläggande rättsakter och att mera regelbundet genomföra inbördes utvärderingar av de nationella behöriga myndigheterna för att tillsynen i olika medlemsstater ska bli mera likartad.
56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och ESA-myndigheterna att på sina webbplatser regelbundet offentliggöra konsoliderade versioner av EU:s reglering av finansiella tjänster, inklusive en sammanfattning som är åtkomlig och förstås av företag, konsumenter, det civila samhällets organisationer och andra. Parlamentet anser att det kunde vara värt att se efter om man borde inrätta ett gemensamt register där det också skulle finnas hänvisningar till genomförandet på nationell nivå.

Det fortsatta arbetet

57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och ESA-myndigheterna att med jämna mellanrum (minst en gång om året) kontrollera enhetligheten och konsekvensen, inklusive på sektorsöverskridande basis samt i varje förslag till lagstiftningsakt samt av genomförandet av antagen lagstiftning, inklusive tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande, samt att avsätta resurser för detta ändamål.
58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och ESA-myndigheterna att med jämna mellanrum (minst en gång om året) kontrollera proportionerligheten och effektiviteten, framför allt hos krav som gäller för små och medelstora marknadsaktörer, samt i varje förslag till lagstiftningsakt, och att avsätta resurser för detta ändamål. Parlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra en grönbok med nya sätt att främja proportionalitet i regleringen av finansiella tjänster.
59. Europaparlamentet betonar att verkan av lagstiftningsåtgärder tagna skilt för sig är annorlunda än deras kumulativa verkan. Parlamentet uppmanar kommissionens avdelningar att, i samarbete med ESA-myndigheterna, den gemensamma tillsynsmekanismen och ESRB, vart femte år göra en genomgripande kvantitativ och kvalitativ bedömning av den kumulativa verkan av EU:s reglering av finansiella tjänster på finansmarknaderna och dess aktörer, både på EU-nivå och medlemsstatsnivå, för att identifiera brister och kryphål, för att bedöma hur resultatrik, effektiv och ändamålsenlig denna reglering är och för att se till att den inte hindrar den lojala konkurrensen och ekonomins utveckling, och att rapportera om detta till Europaparlamentet. Parlamentet betonar vikten av att det genomförs detaljerade konsekvensbedömningar och kostnads-/nyttoanalyser av all framtida lagstiftning, så att mervärdet av lagstiftningen tydligt påvisas, särskilt när det gäller ekonomisk tillväxt och sysselsättningsskapande. Parlamentet understryker att konsekvensbedömningarna och kostnads-/nyttoanalyserna bör innehålla noggranna utvärderingar av nivå 2-åtgärdernas effekter, vilka utgör en viktig del av EU:s finanslagstiftningsram. Parlamentet erinrar om att det kan bli svårt att kvantitativt uttrycka vilken verkan lagstiftningsåtgärderna har, framför allt på grund av att nyttan av dem är svår att mäta, men likväl bör metoder för en kvantifiering användas.
60. Europaparlamentet uppmanar kommissionens avdelningar att slutföra den första bedömningen senast vid utgången av 2016 och att rapportera om den sammanlagda verkan, och, i särskilda kapitel, där också oberoende forskning anlitas, om följande:
- Inverkningarna på de olika finansiella sektorerna, med en lämpligt differentierad uppdelning av marknadsaktörerna enligt storlek, komplexitet och affärsmodell, samt på enheter utanför finansvärlden.
  - Eventuella luckor och kryphål, med samtidig hänsyn tagen såväl till att nya hot och risker kan uppkomma, som till att överlappningar och oavsiktliga konsekvenser kan bli följden.
  - De faktiska och förväntade ekonomiska inverkningarna samt den europeiska finanssektorns globala konkurrenskraft.

- Möjligheterna att bli till nytta för realekonomin, bland annat för små och medelstora företag samt för konsumenter och sysselsättning.
  - Behovet av att ytterligare förbättra befintliga och utvidga kompletterande finansieringskanaler, vilket också innefattar inverkan på de små och medelstora företagens och de medelstora börsnoterade företagens tillgång till finansiering.
  - Inverkningarna på tillgång och efterfrågan inom den långsiktiga finansieringen.
  - Inverkningarna på fördelningen och diversifieringen av tillgångar och risker, samt på utvecklingen av förhållandet mellan primärkapital och totala tillgångar i finansinstituten.
  - Ramens effektivitet och lämplighet för icke-professionella investerare, institutionella investerare och konsumenter och kunder, inbegripet ramen för transparens.
  - Ramens effektivitet för att undanröja hinder för den inre marknaden, begränsa regleringsarbetet och stimulera till konkurrens.
  - Ramens sammanlagda inverkan på finansiell stabilitet och moralisk risk, inklusive en bedömning av vilka kostnader och risker det skulle kunna medföra om det inte fanns någon reglering, med samtidig hänsyn tagen till det effektiva genomförandet av rekommendationerna från G20 och graden av inbördes anknytning mellan finansföretagen.
  - Effekter för den finansiella stabiliteten av att använda IFRS-redovisning till verkligt värde i stället för redovisning utifrån försiktighetsprincipen.
  - Hur effektiva och lämpliga ramarna för makroprudentiell tillsyn är i EU.
  - ESA-myndigheternas kapacitet att utföra de uppgifter som de anförtrotts enligt gällande lagstiftningsram, och vilka åtgärder som kan behövas för att förbättra ramen, i synnerhet finansieringen av ESA-myndigheterna, inom den närmaste framtiden.
  - Samspelet med internationella standarder och effekterna på det europeiska näringslivets globala konkurrenskraft, med samtidig hänsyn tagen till en jämförelse mellan EU och andra större jurisdiktioner när det gäller befintlig reglering och genomförandenivåer.
61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att för parlamentet och rådet redogöra för sina slutsatser och att föreslå åtgärder vid behov.
-
- ◦
62. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

MOTIVERING

Den finansiella kris och skuldkris som utbröt under 2007 och 2008 krävde ett omfattande ingripande från de europeiska lagstiftarna och de internationella standardiseringsorganens sida. Sedan dess har det tagits ett flertal initiativ på området finansiella tjänster inom EU i syfte att återställa den finansiella stabiliteten, stärka skyddet av kunderna och omsätta i praktiken de lärdomar man fått av krisen. I många fall har lagstiftningen redan slutförts med gott resultat och genomförts och tillämpats på utsatt datum, eller också kommer den snart att genomföras och tillämpas.

Föreliggande initiativbetänkande är ett första steg på väg mot en lägesbedömning av detta lagstiftningsarbete och avsikten är att åtgärda brister som påträffats i lagstiftningen om finansiella tjänster och att uttrycka de farhågor som föranletts framför allt av att man inte tillräckligt undersökt konsekvenserna av enskilda lagstiftningsåtgärder och samspelet mellan dem, och inte heller den sammanlagda inverkan av lagstiftningen som helhet.

Betydelsefulla nya initiativ från kommissionen, såsom investeringspaketet och kapitalmarknadsunionen, kommer att ge bättre resultat när de bygger på en befintlig reglering av finansiella tjänster som fungerar effektivt och ändamålsenligt. Föredraganden menar därför att det behövs en grundlig konsekvensbedömning av ramen för finansiella tjänster och att denna bör göras om med jämna mellanrum. Kommissionens avdelningar bör anförtros detta uppdrag för att man på bästa sätt ska kunna ta till vara deras erfarenheter av samråd med berörda parter och deras kontakter med tillsynsorganen Eiopa, EBA och Esma samt ESRB och den gemensamma tillsynsmekanismen. Kommissionen bör lägga fram deras bedömningar för de båda medlagstiftarna och vid behov föreslå förbättringar.

Föredraganden befarar att lagstiftningen i dag kan vara inkonsekvent och oenhetlig och avser att följa upp det informella initiativ som togs av kommissionen redan i början av 2014. Dessutom vill föredraganden understryka att det behövs proportionerlighet i lagstiftningen om finansiella tjänster och att detta är något som förtjänar åtskilligt större uppmärksamhet, också med tanke på de aktuella politiska initiativen om små och medelstora företag och om finansiering av sådana företag. Bedömningen av de sammanlagda konsekvenserna torde, tillsammans med obligatoriska och regelbundna kontroller av konsekvens och proportionerlighet, säkerställa att lagstiftningen om finansiella tjänster tillämpas på ett sätt som både är mindre komplicerat för små och medelstora enheter och mera begripligt och behovsanpassat för dem. När det gäller syftena med kapitalmarknadsunionen bör man också bedöma hur den nuvarande lagstiftningen om finansiella tjänster påverkar möjligheterna för aktörer inom finansiella tjänster att bli till nytta för realekonomin. Här bör det ingå en grundlig utvärdering av hur de nuvarande kanalerna för finansieringen av realekonomin fungerar, och av hur de kan byggas ut och kompletteras med ytterligare kanaler.

Föredraganden anser att den nuvarande lagstiftningen måste genomföras i sin helhet i medlemsstaterna och kraftfullt verkställas där. Han anser att finansiell stabilitet och skydd för kunderna måste förbli prioriterade frågor för lagstiftarna och att tyngdpunkten i högre grad bör förläggas vid att man tillämpar ett konsekvent riskbaserat grepp på problematiken. Dessutom anser föredraganden att frågorna om unionslagstiftningsens och EU:s finansiella sektors globala konkurrenskraft är en viktig utmaning i samband med regleringen av finansiella tjänster. Han anser att lagstiftarna inom EU måste ta större hänsyn till samspelet

med internationella standarder. Den första bedömningen av de sammanlagda konsekvenserna bör användas för en målinriktad undersökning av ramen för finansiella tjänster i dess helhet, utan att man för den skull börjar arbeta på nytt med den senaste tidens lagstiftning.

Föredraganden påpekar att ett samordnat och tidsmässigt välplanerat lagstiftningsarbete som medger insyn också är en faktor för kvaliteten på regleringen av finansiella tjänster. Därför sammanförs i detta betänkande begäranden om att detta arbete ytterligare ska förbättras och om att frågan om de europeiska tillsynsmyndigheternas och den gemensamma tillsynsmekanismens väsentliga roll och ansvarskyldighet ska åtgärdas.

14.10.2015

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INDUSTRIFRÅGOR, FORSKNING OCH ENERGI

till utskottet för ekonomi och valutafrågor

över lägesbedömning och utmaningar – EU:s lagstiftning om finansiella tjänster: konsekvenser och vägen mot en effektivare och mer ändamålsenlig EU-ram för finansiell reglering och en kapitalmarknadsunion (2015/2106(INI))

Föredragande av yttrande: Janusz Lewandowski

FÖRSLAG

Utskottet för industrifrågor, forskning och energi uppmanar utskottet för ekonomi och valutafrågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet gläder sig över att samrådet om kapitalmarknadsunionen har inletts, och understryker vikten av att dra lärdom av krisen för att förstärka stabiliteten på marknaden och underlätta möjligheterna till finansiering av ekonomin utanför banksektorn och investeringar i realekonomin samt för att åstadkomma en långsiktig hållbar tillväxt. Parlamentet anser att detta initiativ, genom att det utvidgar tillgången till finansiering och frigör investeringar, kan bli ett viktigt redskap för att ge ny fart åt en socialt och miljömässigt balanserad hållbar ekonomisk tillväxt i Europa.
2. Europaparlamentet betonar att hänsyn måste tas till det bredare globala sammanhanget, i synnerhet ifråga om lagstiftningsförslagets tidsplan och innehåll, för att säkra den internationella konkurrenskraften för EU:s finanssektor, förbättra investeringsklimatet och locka kapitalflöden till unionen och säkerställa ett ömsesidigt tillträde till de internationella finansmarknaderna. Parlamentet understryker i detta sammanhang att det behövs ett närmare samarbete mellan kommissionen och internationella organ såsom rådet för finansiell stabilitet (FSB) och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco).
3. Europaparlamentet understryker att syftet med EU:s lagstiftning om finansiella tjänster bör vara att tjäna realekonomin. Parlamentet anser därför att denna lagstiftning bör vara konsekvent och proportionerlig.

4. Europaparlamentet betonar att realekonomin fortfarande är starkt beroende av banker, vilket gör ekonomin sårbar för en åtstramning av bankutlåningen. Parlamentet anser att alternativa finansieringskällor bör eftersökas, i synnerhet genom ett större utnyttjande av riskkapital.
5. Europaparlamentet gläder sig över den planerade diversifieringen av finansieringskällorna, som bör komplettera de befintliga källorna, främja instrument som har visat sig användbara och ta hänsyn till den särskilda finansiering i olika utvecklingsstadier som innovativa företag, såsom nystartade företag, behöver. Parlamentet understryker att det är nödvändigt att minska den administrativa bördan, särskilt för de små och medelstora företagen, och främja tillämpningen av principerna om subsidiaritet, proportionalitet, konsekvens och praktisk genomförbarhet i EU:s lagstiftning, för att främja öppna, effektiva, likvida och kostnadseffektiva kapitalmarknader.
6. Europaparlamentet är oroat över den komplexa regleringen, vilken ofta har flera dimensioner med divergerande och motsägelsefulla resultat. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra en ingående bedömning av kostnaderna för efterlevnaden av lagstiftningen om finansiella tjänster, i synnerhet för små och medelstora företag och nystartade företag, i syfte att, när så är lämpligt, minska dessa kostnader.
7. Europaparlamentet understryker bankernas viktiga roll som mellanhänder på kapitalmarknaderna. Parlamentet betonar att förmedling av finansiella tjänster är av avgörande vikt för en korrekt bedömning av potentiella investerares risker och behov.
8. Europaparlamentet betonar att man måste skapa en investerarvänlig miljö som avlägsnar hinder som avskräcker från långsiktiga investeringar, till exempel kapitalkrav som inte gynnar långsiktiga investeringar i infrastruktur.
9. Europaparlamentet anser att kapitalmarknadsunionen, genom att avlägsna restriktioner och hinder för ett eventuellt utnyttjande av finansiella instrument, såsom obligationer eller aktier, även bör säkerställa att företag har möjlighet att välja mellan olika typer av finansiering.
10. Europaparlamentet påminner om att bristen på information om små och medelstora företags finansiella situation är ett av de största hindren för investeringar i denna typ av företag. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra en djupgående reflektion över hur och med vilka medel man kan förbättra investerares tillgång till transparenta och jämförbara uppgifter om små och medelstora företag. Parlamentet anser att utvecklingen av en särskild databas för insamling, på frivillig basis, av finansiell information om små och medelstora företag och nystartade företag skulle kunna vara ett användbart verktyg för att tillhandahålla investerare information.
11. Europaparlamentet gläder sig över att samrådet om översynen av prospektdirektivet har inletts och över de insatser som görs för att avlägsna lagstiftningsmässiga hinder för tillträdet till värdepapperisering. Parlamentet efterlyser ett uppsving av värdepappersmarknaderna, vilket kräver att man undviker en alltför föreskrivande och detaljerad definition av enkla, transparenta och standardiserade värdepapperiseringar. Parlamentet stöder kommissionens förslag att sammanställa ett register över värdepapperiseringar av hög kvalitet. Parlamentet betonar särskilt behovet av att öppna

finansmarknaderna och bredda de tillgängliga finansieringsmöjligheterna för de små och medelstora företagen och midcap-företagen. Parlamentet begär att man i detta sammanhang ska överväga införandet av riktmärken för små och medelstora företag, vilket skulle göra det möjligt för banker att jämföra och prissätta lån. Parlamentet kräver förbättrad tillgång till långsiktig finansiering och utveckling av en alleuropeisk marknad för privata placeringar som främjar riskkapital, samt alternativa instrument såsom lån mellan privatpersoner och gräsrotsfinansiering. Parlamentet uppmanar kommissionen att i kapitalmarknadsunionen överväga att inlemma konceptet "finansieringstrappa" för att hantera företagens växlande finansieringsbehov under deras olika utvecklingsstadier.

12. Europaparlamentet anser att tillgång till finansiering, särskilt för små och medelstora företag, är av avgörande vikt för ekonomisk tillväxt och skapande av arbetstillfällen. Parlamentet påpekar att lönsamma banker liksom effektiva kapitalmarknader är en förutsättning för tillgång till finansiering.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till särdragen på de enskilda marknaderna och att enbart föreslå förändringar på de områden som kräver insatser för att avlägsna befintliga hinder. Parlamentet anser att kärnan i initiativet för en kapitalmarknadsunion bör vara en bottom-up-strategi, utbyte av bästa nationella praxis, förstärkning av lokala kapitalmarknader och lokala ekosystem, med en harmonisering av lagstiftningen enbart när detta är nödvändigt, samt åtgärder för att undvika de negativa konsekvenserna av överreglering.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina politiska initiativ för genomförandet av kapitalmarknadsunionen ta hänsyn till de olika ekonomiska och kulturella strukturer som de små och medelstora företagen uppvisar i de olika medlemsstaterna
15. Europaparlamentet påpekar att private equity- och venturekapital erbjuder intressanta finansieringsalternativ, i synnerhet för nystartade företag. Parlamentet uppmanar kommissionen att utveckla ytterligare instrument på grundval av erfarenheterna av europeiska riskkapitalfonder och europeiska fonder för socialt företagande.
16. Europaparlamentet understryker vikten av omfattande och sektorsövergripande konsekvensbedömningar, och uppmanar kommissionen att genomföra ingående samråd om frågor som rör alla berörda parter samt att säkerställa konsekvens i delegerade akter och genomförandeakter.
17. Europaparlamentet anser att lagstiftning inte alltid är det lämpligaste politiska svaret och att vederbörlig hänsyn bör tas till icke-lagstiftningsmässiga och marknadsbaserade strategier.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Antagande	13.10.2015
Slutomröstning: resultat	+: 50 -: 8 0: 6
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Zigmantas Balčytis, Nicolas Bay, David Borrelli, Jerzy Buzek, Philippe De Backer, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Peter Eriksson, Fredrick Federley, Ashley Fox, Theresa Griffin, Marek Józef Gróbarczyk, András Gyürk, Roger Helmer, Hans-Olaf Henkel, Eva Kaili, Kaja Kallas, Barbara Kappel, Krišjānis Kariņš, Seán Kelly, Jeppe Kofod, Miapetra Kumpula-Natri, Janusz Lewandowski, Ernest Maragall, Edouard Martin, Dan Nica, Angelika Niebler, Miroslav Poche, Miloslav Ransdorf, Michel Reimon, Herbert Reul, Paul Rübig, Algirdas Saudargas, Jean-Luc Schaffhauser, Neoklis Sylikiotis, Antonio Tajani, Dario Tamburrano, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Henna Virkkunen, Martina Werner, Flavio Zanonato, Carlos Zorrinho
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Michał Boni, David Coburn, Cornelia Ernst, Francesc Gambús, Gunnar Hökmark, Benedek Jávor, Jude Kirton-Darling, Constanze Krehl, Olle Ludvigsson, Notis Marias, Marian-Jean Marinescu, Dominique Riquet, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Sofia Sakorafa, Massimiliano Salini, Theodor Dumitru Stolojan, Pavel Telička, Cora van Nieuwenhuizen

**RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN
I DET ANSVARIGA UTSKOTTET**

Antagande	1.12.2015
Slutomröstning: resultat	+: 48 -: 5 0: 5
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Gerolf Annemans, Burkhard Balz, Hugues Bayet, Pervenche Berès, Udo Bullmann, Esther de Lange, Fabio De Masi, Anneliese Dodds, Markus Ferber, Jonás Fernández, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Petr Ježek, Othmar Karas, Georgios Kyrtzos, Werner Langen, Sander Loones, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Costas Mavrides, Bernard Monot, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Dimitrios Papadimoulis, Sirpa Pietikäinen, Dariusz Rosati, Pirkko Ruohonen-Lerner, Alfred Sant, Molly Scott Cato, Peter Simon, Renato Soru, Theodor Dumitru Stolojan, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Cora van Nieuwenhuizen, Jakob von Weizsäcker, Marco Zanni, Sotirios Zarianopoulos
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Matt Carthy, Philippe De Backer, Ashley Fox, Doru-Claudian Frunzuliță, Ildikó Gáll-Pelcz, Marian Harkin, Barbara Kappel, Verónica Lope Fontagné, Paloma López Bermejo, Thomas Mann, Alessia Maria Mosca, Michel Reimon, Maria João Rodrigues
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	Anneleen Van Bossuyt, Igor Šoltes